

برنامه ریزی فیزیکی اقتصادی و اجتماعی شهرکهای روستائی

مهندس منوچهر وحیدی

۱ - موجبات اقتصادی و اجتماعی پیدایش شهرکها

- ۱ - ۱ : توزیع نامتناسب جغرافیائی و جمعیت روستاها
- ۲ - ۱ : لزوم تعیین اولویت در اقدامات عمرانی
- ۳ - ۱ : سهولت تأمین خدمات اجتماعی
- ۴ - ۱ : ضرورتهای توسعه اقتصادی

۲ - برنامه ریزی فیزیکی شهرکهای روستائی

- ۱ - ۲ : ترکیب جمعیت در بیست سال آینده
- ۲ - ۲ : برنامه ریزی جامع فیزیکی و نقشه شهرکها
- ۳ - ۲ : حفاظت محیط زیست

۳ - هدفهای اقتصادی برنامه ریزی شهرکها

- ۱ - ۳ : تنوع تولید
- ۲ - ۳ : جلوگیری از مهاجرت
- ۳ - ۳ : ایجاد اشتغال کامل تر و از بین بردن بیکاری پنهانی
- ۴ - ۳ : مشوقه‌های انگیزه‌های لازم برای صنایع روستائی

محیط‌شناسی

۴ - برنامه ریزی اجتماعی در شهرکها

- ۴ - ۱ : تعمیم وسائل فرهنگی و بهداشتی و آموزشی
- ۴ - ۲ : لزوم آموزش‌های توجیهی
- ۴ - ۳ : وضع کلی مسکن در سطح ملی
- ۴ - ۴ : مسکن روستائی

۱ - ۲ : توزیع جغرافیایی و جمعیت روستاها

در سال ۱۳۵۱، در حدود ۱۸ میلیون نفر جمعیت که در حدود ۵۷٪ از جمعیت کل کشور را تشکیل می‌دهد. در ۶۶ هزار مرکز روستائی زندگی می‌کردند ۷۴٪ این جمعیت در ۱۸ هزار روستا سکونت داشته‌اند در صورتیکه ۲۶ درصد، باقیمانده جمعیت در ۴۸ هزار ده ساکن بوده‌اند.

باتوجه به اینکه هدف از اجرای هر نوع برنامه عمرانی در تحلیل نهایی رفاه انسانها می‌باشد بنابراین برنامه‌های عمرانی روستائی نیز بترتیبی تنظیم شود که تعداد بیشتری از روستاییان از اقدامات عمرانی بهره‌مند شوند و بدینمنظور لازم است که خدمات عمرانی و روستائی در جاهایی متمرکز شود که پوشش جمعیتی بیشتری را فراهم نماید. علاوه بر نحوه توزیع جمعیت در روستاها نحوه پراکندگی دهات در سطح کشور نیز حائز اهمیت است.

۱ - موجبات اقتصادی و اجتماعی پیدایش شهرکها

بررسی وارزیابی اقدامات انجام شده در زمینه عمران روستاهادر برنامه‌های گذشته همراه با ضرورتهای حاصل از انقلاب ارضی ایران نشان داد که لازم است در برخورد با مسائل عمران روستائی تجدیدنظر اساسی بعمل آمد و در برنامه‌ریزی و نحوه اجرای عملیات عمرانی، روشهای جدیدی اتخاذ گردد.

ثانیا "درآینده با توجه به امکانات واستعدادها بتوانند بصورت مراکز جذب جمعیت درآیند .

بامطالعات مقدماتی انجام شده تاکنون در حدود ۱۱۸۵ مرکز روستائی تعیین شده است که دارای استعداد توسعه و جذب جمعیت بوده و در یک ساعت معقول میتوانند به ۱۵ میلیون روستائی خدمات لازم را رائه دهد . در این روستاهای تسهیلات زیربنایی شامل آب آشامیدنی ، درمانگاه ، دبستان ، دبیرستان ، هنرستان روستائی ، حمام ، میدانهای ساده ورزشی ، برق ، انبار تعاونی ، خانه‌های سازمانی و خانه‌های مسکونی جهت روستائیان و دفاتر اداری بطور مجتمع و هماهنگ بموقع اجراء گذاشته خواهد شد .

هزینه عملیات زیربنایی هریک از روستاهای در حدود ۳ میلیون ریال برآورد شده که جمع اعتبار مورد نیاز برای این مراکز در حدود ۳۶ میلیار خواهد بود و بدینترتیب ملاحظه میشود با صرف ۱۴٪ اعتبار مورد نیاز برای عمران ناقص و مقدماتی همه دهات ، میتوان تعدادی مراکز روستائی یا شهرکهای آبادیات تسهیلات کامل بوجود آورد که خدمات مورد نیاز ۱۵ میلیون نفر را تامین نماید .

در اینجا لازم است یاد آوری شود که خط مشی و سیاست انتخاب شده در مرکز فعالیتهای عمرانی در حقیقت مصدق همان مثل معروف قدیمی " یک ده آباد به از صد ده خراب " بیباشد ۱ - ۳ : سهولت تامین خدمات اجتماعی

علاوه بر جنبه‌های اقتصادی مسئله ، باید توجه داشت که رسانیدن خدمات اجتماعی به دهاتی که در یک ساعت وسیع پراکنده‌اند و جمعیت آنهاقلیل است بسیار دشوار بوده و استفاده از نیروی انسانی متخصص مورد نیاز در این مناطق بسیار مشکل و غیر عملی است از طرف دیگر برای فراهم آوردن امکانات استفاده از نیروی انسانی ماهر در روستاهای لازم است که تسهیلات زیربنایی و احتیاجات اولیه اجتماعی تامین گردد . با ایجاد تسهیلات

بررسی نحوه توزیع دهات در استانها نشان میدهد که استان گیلان با ۴۲۳۳ روستا در هر ۱۳ کیلومتر مربع یک روستا وجود دارد و در سمنان با ۱۱۳ روستا در هر ۵۰ کیلومتر مربع یک روستا استقرار یافته است .

توزیع نامتناسب دهات در پهنه سرزمین عامل دیگری است که فکر ایجاد مرکز فعالیتهای عمرانی را از نظر اقتصادی و اجتماعی کاملاً " توجیه مینماید .

۱ - ۲ : لزوم تعیین اولویت در اقدامات عمرانی

اگر فرض کنیم که حداقل تاسیسات لازم برای هر یک از ۵۰۰۰ مرکز روستائی عبارت از یک دبستان ، آب آشامیدنی سالم ، راه روستائی به نزدیکترین جاده و یک خانه روستائی نمونه باشد در اینصورت اعتبار لازم برای تامین این نیازهای حداقل ، در هر یک از روستاهای در حدود ۴ میلیون ریال و در تمام روستاهای معادل ۲۶۴ میلیارد ریال و یا مساوی با کل سرمایه گذاری ثابت بودجه کل کشور در سال ۱۳۵۳ خواهد بود ، عبارت دیگر اگر قرار باشد که تمام مراکز روستائی کشور در ظرف یکسال از حداقل احتیاجات انسانی ، آنهم بطور ناقص برخوردار شوند باید هیچ کار عمرانی دیگری انجام نگردد . بنابراین بطوریکه ملاحظه میشود لازم است اولاً " اجرای برنامه عمران روستاهای بدرج درطی چند سال بعمل آمد و ثانیا " با توجه به امکانات اعتباری ، طرفیت اجرائی و نیروی انسانی لازم ، برای سرمایه گذاری در عمران روستاهای یک سلسله ضوابط و اولویت‌های تعیین گردید به ترتیبی که با حداقل سرمایه گذاری بتوان در کوتاه‌ترین مدت حداقل خدمات مورد نیاز جمعیت روستائی را تامین نمود .

در این صورت بدیهی است که در اختصاص منابع بین روستاهای ناقاطی دارای اولویت خواهند بود که اولاً " در شرایط فعلی پوشش جمعیتی آنها از نظر خدمات عمرانی زیاد بوده و

۲- برنامه ریزی فیزیکی شهرکهای روستائی

۲- ۱: ترکیب جمعیت در بیست سال آینده

صنعتی شدن سریع مملکت و توسعه بخش خدمات موجب افزایش سریع تولید و درآمد سرانه در شهرها شده و به عنوان یک جاذبه قوی و موثر همراه با جاذبه‌های دیگر چون گسترش مراکز آموزشی، فرهنگی، بهداشتی و تفریحی موجب گردیده که جمعیت شهر نشین کشور از حدود ۸/۴ میلیون نفر در سال ۱۳۴۲ به حدود ۱۳/۲ میلیون نفر در سال ۱۳۵۱ بررسد.

در سال ۱۳۵۲ جامعه شهری ایران با ۱۳/۲ میلیون نفر جمعیت، در ۳۰۵ شهر سکونت داشته است که از این رقم ۸/۳ میلیون نفر آن یعنی در حدود ۶۳ درصد فقط در ۲۵ شهر از شهرهای کشور ساکن بوده و ۴/۹ میلیون نفر یعنی ۳۷٪ بقیه در ۲۸۰ شهر دیگر زندگی میکردند. علاوه بر آن بررسی توزیع جمعیت افزوده شده نشان میدهد که ۵۵ دهاده از ازادیاد جمعیت توسط هفت شهر بزرگ جذب شده است و بقیه ۵۵ درصد جمعیت افزوده شده در ۲۹۳ شهر دیگر ساکن شده‌اند.

این ارقام نشان دهنده آنست که بطور نسبی شهرهای بزرگ پر جمعیت‌تر میگردد. این ناهماهنگی در رشد و توزیع جمعیت شهری سبب تورم بیش از حد شهرهای بزرگ شده است و مشکلات حادی از قبیل مسکن، ترافیک، تامین آب، آلودگی هوا، تامین تسهیلات و تاسیسات شهری بوجود آورده و موجب سرمایه‌گذاریهای هنگفت و مضاعف دولتی در زمینه‌های غیر تولیدی گردیده است.

بررسی توزیع جمعیت آینده در پهنه سرزمین ایران و همچنین پیش‌بینی تولید ناخالص سرانه نشان میدهد که در سال ۱۳۷۱ ایران با درآمد سرانه‌ای در حدود درآمد سرانه فعلی کانادا و فرانسه و سوئد دارای بیش از ۵۲ میلیون نفر جمعیت

لازم در مراکز حوزه‌های عمرانی که قبل از آن اشاره شدمیتوان ضمن جذب نیروی انسانی ماهر به این مناطق خدمات موردنیاز سایر روستاهای قبیل تسهیلات درمانی، تغذیه، بهداشت و تنظیم خانواده، توسعه صنایع دستی و سایر خدمات ضروری را با سهولت بیشتری به روستاهارسانیده و پوشش جمعیتی خدمات اجتماعی را افزایش داد.

بطوریکه پیش‌بینی می‌شود با تشکیل شهرکها در برنامه پنجم تعداد پروژه‌های آب آشامیدنی بهشش برابر برق به ۱۲ برابر راه به ۸ برابر و در مانگاه به ۲ برابر برنامه چهارم افزایش خواهد یافت.

۱- ۴: ضرورتهای توسعه اقتصادی

در سال ۱۳۵۱ درآمد سرانه در بخش روستائی (کشاورزی) در حدود ۲۵۵ دلار و درآمد سرانه در شهرها در حدود ۲۰۰۰ دلار بوده است.

با وجود اینکه با توجه به تغییرات شگرف و سریعی که در قیمت‌ها و برابری پولها و نظام مالی جهان پیش آمده، پیش‌بینی درآمد سرانه ایران در بیست سال آینده بسیار مشکل است ولی پیش‌بینی می‌شود که در ۱۳۷۱ درآمد سرانه در روستاهای خیلی بیشتر از متوسط درآمد سرانه فعلی کشور شامل شهر و روستا (یعنی ۵۲۵ دلار باشد).

بنابراین با توجه به اینکه در سالهای آینده روستائیان از درآمد قابل ملاحظه‌ای برخوردار خواهند بود لذا به همین نسبت تقاضای روستائی برای خدمات و تسهیلات و خدمات شهری در مراکز روستاهای و حوزه‌های عمرانی به این تقاضا پاسخ داده شود. بعارت دیگر توسعه سریع اقتصادی در سالهای آینده عامل مهم دیگری است که رهنمون ایجاد شهرکهای روستائی و یا روستاهایی با خدمات شهری خواهد شد.

مرکز هماهنگی مطالعات محیط‌زیست

افزایش حدود ۱۹ میلیون جمعیت شهری در ۲۵ سال آینده همراه با مشکلات ۱۳/۲ میلیون جمعیت شهری فعلی مسلم است " ابعاد تازه‌ای به مسائل و مشکلات شهری میدهد که دو سؤال زیر را مطرح میکند :

الف - آیا باید جمعیت افزوده شده ، به طریق فعلی در شهرهای موجود جذب شده و مشکلات فعلی شهری را از قبیل مسکن ، ترافیک و آلودگی هوا افزایش داده ، و پدیده‌هایی از قبیل حاشیه‌نشینی و زاغه‌نشینی بوجود آورد ؟ *

ب - با جمعیت افزوده شده طبق برنامه قبلی و مناسب با امکانات و استعدادهای طبیعی ، اقتصادی و اجتماعی هر منطقه در پنهان سرمیں توزیع گردیده و براساس آن برنامه‌های شهر سازی ، مسکن و ساختمان و تاسیسات هر یک از شهرها تنظیم و به مرحله اجراء گذاشته شود . بدینه است که باید بدون تردید راه حل دوم انتخاب شود .

۲ - ۲ - برنامه‌ریزی جامع فیزیکی و نقش شهرکها

در اجرای راه حل فوق بمنظور تامین رفاه ، تسهیل فعالیت‌های اقتصادی و اجتماعی و تنظیم حرکات و بهبود محیط زیست جمعیت آینده کشور که در شهرها ویا شهرک‌های روستائی زندگی خواهد کرد و همچنین بخاراط ایجاد جامعه همگن که از نظر اقتصادی و اجتماعی از پیوستگی و مشارکت کامل بر خوردار باشد لازمست که هر چه زودتر نسبت به تنظیم و تهیه برنامه محیطی کشور که آنرا نقشه جامع سرمیں مینا میم اقدام شود . در این نقشه باید مراکز جذب جمعیت در

* بررسیهای که در سطح بین‌المللی بعمل آمد هاکی از آنست که نسبت درصد زاغه‌نشینی و حاشیه‌نشینی به جمعیت شهرهای مهم دنیا از ۹٪ در لیماتا ۶۵٪ در ازمیر متغیر میباشد و بطور متوسط در حدود ۳۳٪ جمعیت شهرهای بزرگ بصورت حاشیه‌نشینی و زاغه‌نشینی زندگی میکنند .

خواهد بود که جمعیتی معادل جمعیت فعلی کشور در شهرها سکونت خواهد داشت . *

در حال حاضر بطور متوسط هر سال یک میلیون نفریه جمعیت شهرنشین ایران اضافه میگردد . این از دیاد به هر صورتی که حاصل گردد (رشد شهرهای موجود ، تبدیل روستاهای شهرهای بوجود آمدن شهرهای نوبنیاد) فقط یک مفهوم عددی و کمی نیست و حاکی از نیازهای فراوانی است که به سرعت بوجود میآید ، جمعیت شهری افزوده شده هر سال میتواند معادل ایجاد یک شهر یک میلیون نفری و یا ۱۰۰ شهر ۱۰۰ هزار نفری باشد .

* بررسیهای که در سال ۱۹۷۱ در سطح جهانی به عمل آمد است نشان میدهد که گروه کشورهای با درآمد سرانه ۴۰۰۰ - ۳۰۰۰ دلار از قبیل فرانسه و سوئد و کانادا و آمریکا با ۸۷٪ جمعیت شهر نشین حداقل و حداقل نسبت شهرنشینی را دارا بوده‌اند .

گیرد.

- جای یابی شهرها و شهرکهای آینده با توجه به عوامل محدود کننده (از قبیل وجود منابع آب، توپوگرافی و عدم استفاده از خاک خوب) از طریق برنامه ریزی فیزیکی و محیطی و یا تهیه نقشه جامع سرزمین .
- تعیین حدود توسعه و اندازه شهرهای فعلی و شهرها و شهرکهای آینده و تنظیم نقشه توزیع جمعیت در پهنه سرزمین .
- تهیه سیاستها و ضوابط لازم برای هدایت و کنترل شهر نشینی در جهت نقشه تهیه شده .
- تعیین نوع و عملکرد شهر و شهرکها و تقسیم آنها به شهرها یا شهرکهای صنعتی ، روستائی ، توریستی یا تاریخی خدماتی ، مختلط .
- بررسی کارکرد شهرهای فعلی و آینده و ارتباط آنها با یکدیگر در چهار چوب منطقه و کشور .

۱۲۶

کشور اعم از شهرها و یا شهرکها تعیین و سپس بر اساس آن الگوی توزیع جمعیت و سکونت انسان در پهنه سرزمین مشخص و نحوه کنترل شهر نشینی و استفاده از اراضی روشن گردد . در قالب "نقشه جامع سرزمین" باید نقشه جامع و تفصیلی شهرها و شهرکها تنظیم و سپس بر اساس نقشه‌های تفصیلی اقدام به تنظیم و اجرای برنامه‌های تاسیسات زیر بنائی ، ساختمان و مسکن مورد نیاز و سایر تسهیلات شهر بشود .

- هدفهای مشخص چنین طرحی عبارت خواهد بود از :
 - افزایش کارآئی جمعیت شهرها و شهرکها از طریق تسهیل فعالیتهای زندگی و بهبود محیط زیست .
 - ایجاد موازندر توزیع خدمات و تاسیسات شهری برای جلوگیری از مهاجرتهای غیر ضروری بیش شهرها .
 - جلو گیری از هزینه‌های اضافه بالا سری وزیر بنائی ناشی از توسعه‌بی‌رویه شهرها از طریق ایجاد شهرکها .
 - تقویت مبانی عدم تمرکز از طریق تنظیم توزیع جمعیت در پهنه سرزمین و تامین متعادل خدمات مورد نیاز آنها و واگذاری قسمتی از کارهای برنامه ریزی و احرا به مقامات محلی .
 - ایجاد تعادل در توسعه مناطق از طریق تنظیم مزیتهای نسبی مناطق کم بهره و تمرکز و گسترش جمعیت در توازن و ارتباط با مزیتهای نسبی این مناطق .
 - صرفه‌جویی و تقلیل سرمایه گذاری تاسیسات شهری از طریق تنظیم برنامه‌های جامع که از هماهنگی اجرائی برخوردار باشد .
 - تقلیل اختلاف سطح در آمدین گروه‌های اقتصادی و اجتماعی مختلف شهری از طریق پیش‌بینی و تنظیم قبلی جمعیت فعال قابل جذب در هر شهر و در نتیجه از بین بردن پدیده‌های حاشیه نشینی ، زاغه نشینی و غیره . برای تحقق هدفهای فوق لازمست اقدامات زیر بترتیب انجام

مرکز هماهنگی مطالعات محیط‌زیست

باشد بنابراین این محیط طبیعی یا ساخته شده است که شدید ترین و عمیق ترین اثر را روی انسان می‌گذارد.

نتایج وخیم و ناگوار مسائل محیط‌زیست بیشتر در نواحی فقیر نشین و زاغه نشین بصورت‌های آلودگی، تراکم، سروصدابیکاری، فقر، عدم توانائی از بین بردن فضولات و زوائد، کمبود آب و انرژی و خطرات بهداشتی بیولوژیکی و همگانی مشهود است.

در اینجاست که لازم است بین هدفهای توسعه اقتصادی و هدفهای اجتماعی تعادل لازم بوجود آید.

هراندازه که کشورها کمتر صنعتی شده باشند بیشتر فرصت جستجو و انتخاب راه حل‌های میان بر، برای همراه کردن برنامه‌های حفاظت محیط‌زیست با برنامه‌های توسعه اقتصادی دارند و بدین جهت می‌توانند از تکرار اشتباهات پرخرج کشورهای صنعتی در زمینه‌ای جرای طرحهای غیر جامع و غیر کامل پرهیز کنند.

برای اینکه به مشکلات محیط‌زیست غالب آئیم و یا آن‌هار آسانتر کنیم باید سیستمهای از توسعه و پیشرفت را انتخاب کنیم که "لزوماً" در جهت همان راه‌ها و سیستمهای که کشورهای صنعتی پیشنهاد می‌کنند نخواهد بود.

فرصت توجه به محیط‌زیست و حفظ آن در شهرکهای روستائی که با پیش‌اندیشی و برنامه‌ریزی قبلی بوجود می‌آیند بیشتر از شهرهای بزرگ می‌باشد که بدون برنامه بوجود آمده و شکل گرفته‌اند.

در این شهرکها باید انسانی نمودن محیط کار مورد توجه قرار بگیرد و سعی شود که بجای وسائل مکانیکی غیر ضروری تاحد امکان توانائی فردی انسانها مورد توجه قرار گیرد. چنانچه در آینده به حفاظت محیط‌زیست توجه نشود تنزل کیفیت زندگی و همچنین پائین آمدن شرایط محیط‌زیست همراه با غریب‌افتدگی

– تعیین استانداردهای حداقل و حداقل لازم برای مسکن، ساختمان، تاسیسات شهری مورد نیاز هر شهر بر حسب اندازه و نوع عملکرد شهرها و شهرکها به صورت کوتاه مدت و دراز مدت.

– تهیه نقشه‌های تفصیلی بر اساس نقشه‌های هادی و جامع با همکاری و مشارکت مقامات محلی.

به طوریکه ملاحظه می‌شود. از نظر استفاده کامل منابع طبیعی کشور و توزیع هماهنگ آن بین مراکز جمعیت، لازم است که تهیه نقشه‌های روستائی در قالب نقشه جامع سرزمنی انجام گیرد. بعبارت دیگر تعیین حدود مرزکشیدن خط بین مراکز مختلف جمعیت، یک موضوع قراردادی می‌باشد و در هر حال باید مراکز مختلف جمعیتی اعم از مراکز کوچک، متوسط یا بزرگ در قالب یک نقشه جامع هماهنگ و در ارتباط با یکدیگر برنامه ریزی گردد.

۲ - ۳ : حفاظت محیط‌زیست

در جریان توسعه شهر یا شهرک و در هنگام تهیه نقشه جامع سرزمنی باید حفاظت محیط‌زیست بعنوان یک اصل مهم مورد توجه و تاکید قرار گیرد. تجربه کشورهای دیگر در این زمینه نشان میدهد که افزایش سریع جمعیت همواره با توسعه صنعت موجب آلودگی محیط‌زیست شهرهای بزرگ شده است و در بعضی کشورها چون ژاپن کار بجائی رسیده که در مناطق معینی اقدام به احداث باجهه‌ای اکسیژن نموده‌اند، تا افراد در فواصل زمانی معینی برای ادامه حیات وارد، این باجهه‌ها شده و با استنشاق اکسیژن تجدید تنفس بکنند.

از آنجائی که از یک طرف بیشترین کوشش‌های بشر متوجه بهبود محیط‌زیست خود می‌باشد و از طرف دیگر محیط‌زیست انسان مهمترین قسمت از طبیعت است که در حال دگرگونی می‌

امکان مطلوبی برای زندگی ندانسته و در نتیجه به شهرها مهاجرت نمایند این وضع نه تنها از نظر ایجاد تورم و مشکلات در شهرها بلکه به لحاظ اینکه روستاها فعالترین و سازنده‌ترین منابع انسانی خود را از دست میدهند بیشتر حائز اهمیت است بدین منظور لازم است در برنامه‌ریزی شهرکها علاوه بر ایجاد موسسات تولیدی نسبت به ایجاد تسهیلات آموزش و فرهنگی مانند مدارس حرفه‌ای و فنی، بهبود ناسیسات آب و حمل و نقل و همچنین خدمات بهداشتی و اجتماعی و ایجاد تسهیلات فرهنگی دیگر از قبیل سینما، تلویزیون و رادیو که موجب جاذبه کشش‌های شهری است، اقدام شود تا بدین ترتیب فرصت‌های بیشتر و بهتر و اشتغال هم فراهم شده و از مهاجرت و حرکت گروهی بیش از حد مردم به طرف شهرهای بزرگ، جلوگیری گردد و عملاً "شهرکها" بعنوان حدواسطین روستاهو شهرهای بزرگ عمل نموده و موجب رسواب قسمتی از مهاجرتهای دهات کوچکتر شده و شهرگرانی نامتناسب روستائیان تعديل گردد.

۱۲۸

و تک افتادگی انسانها در شهرهای بزرگ موجب خواهد شد، انسانهایی که شخصیت فردی خود را در اجتماعات بزرگ شهری گم کرده‌اند به سمت شهرکهای روستائی روی آوردند و از هم اکنون میتوان پیش بینی نمود که در آینده‌ای نه چندان دور ممکن است مهاجرتها تغییر جهت داده شود و مردم شهرهای بزرگ با خاطر تجلی شخصیت فردی و استفاده از طبیعت بزندگی در شهرکهای روستائی تمايل پیدا کنند.

۳- هدفهای اقتصادی برنامه‌ریزی شهرکها

۳-۱: تنوع تولید

بررسی جمعیت شهری و روستائی در بیست سال آینده نشان میدهد که با وجود افزایش سریع جمعیت شهری هنوز ۴۵٪ و یا معادل ۲۱ میلیون نفر در روستاهای زندگی خواهد کرد چنانچه ارزش تولیدات کشاورزی که در سال ۱۳۵۱ حدود ۲۰۰ میلیارد بوده حتی به بیش از ۲/۵ برابر نیز افزایش یابد، در آمد سرانه حاصل از تولیدات کشاورزی برای ایجاد زندگی مرفه‌ی که برای روستائیان مورد نظر میباشد کافی نخواهد بود بدین جهت لازم است در سالهای آینده همراه با افزایش تولیدات کشاورزی بالا بردن ارزش افزوده و تولیدات کشاورزی از طریق توسعه سریع صنایع کشاورزی در شهرکها مورد توجه قرار گیرد. و بدین منظور باید نسبت به توسعه سریع صنایع کشاورزی در شهرکها اقدام شود

۳-۲: جلوگیری از مهاجرت

اختلاف شدید در سطح و شرایط زندگی مناطق روستائی و شهری موجب میگردد که روستائیان بخصوص نسل جوان روستاهای خواسته‌های اجتماعی‌شان از نسل قبل بیشتر است روستاهای را

مرکز هماهنگی مطالعات محیط‌زیست

آماده سرمایه‌گذاری در شهرکها هستند میتواند بعنوان انگیزه دیگری موجب تسریع توسعه سایر بخش‌های اقتصادی در شهرکها بشود.

۴- برنامه‌ریزی اجتماعی در شهرکها

۴-۱: تعمیم وسائل فرهنگی و بهداشتی و آموزشی
بمنظور ایجاد تسهیلات لازم برای گرایش نیروی انسانی ماهر و تحصیل کرده به سطح روستاهای لازم است هم‌زمان با اقدامات زیربنایی و تولیدی نسبت به تامین و تعمیم وسائل و موسسات فرهنگی و بهداشتی و آموزشی در شهرکها اقدام شود. در این مورد مطالب کافی گفته شده و یا گفته خواهد شد ولی در زمینه برنامه‌ریزی اجتماعی شهرکها باید به دو عامل اساسی دیگر در زمینه آموزش و مسکن اشاره شود.

۴-۲: آموزش‌های توجیهی

با توجه به اینکه روستائیان با نحوه زندگی شهری، مقررات حاکم بر جوامع شهری و استفاده از وسائل موجود در این جوامع آشنائی کامل ندارند لذا مشاهده شده که غالباً "ساختمانها و تاسیسات بهداشتی و فرهنگی ایجاد شده در روستاهای بعلت نداشتن آمادگی روستائیان برای تغییر سنت‌ها و روش‌ها و بعلت عدم آشنائی به نحوه استفاده از آنها مورد بهره برداری کامل قرار نمی‌گیرد. لذا برای موفقیت برنامه‌های اقتصادی لازم است که هماهنگ با این برنامه‌ها زمینه‌های لازم برای پذیرش پدیده‌های نوتوسط روستائیان ایجاد شده و علی‌الخصوص نسبت به توسعه و گسترش برنامه‌های آموزشی همه جانبه توجیهی برای استفاده و بهره برداری کاملتر از تاسیسات ایجاد شده اقدامات لازم به عمل آید. تجربه‌نشان داده که مردم خیلی سریع میتوانند خود را با شرایط جدید تطبیق دهند، مشروط برایکه از ابتدا در جریان دگرگونیها و توسعه محیط‌زیست خود قرار گیرند به

اینکار درونزوئلا با ایجاد شهرکها طبق طرح‌های شهر سازی صحیح و با موقعیت‌های محلی مناسب عمل شدو توأم با موفقیت کامل بوده است.

۳-۳: ایجاد اشتغال کاملتر و از بین بردن بیکاری

توسعه صنایع کشاورزی مناسب در شهرکها باید با توسعه بخش خدمات از قبیل خدمات بانکی، حمل و نقل و سایر سرویس‌های موردنیاز توأم گردد تا بدین ترتیب موجبات ایجاد اشتغال کاملتر و از بین بردن بیکاری پنهانی و کم کاری موجود در روستاهای فراهم گردد ایجاد فرصت‌های اشتغال کامل و دائم موجب افزایش درآمد روستائیان و در نتیجه گسترش تقاضا و بازار میگردد، گسترش تقاضا و وجود بازار موجب جذب سایر صنایع و خدمات به شهرکها گردیده و بدین ترتیب میگردد. و در نتیجه گرایش روستائیان به شهرکها بصورت گلوله برفی در می‌آید که در اثر چرخش بزرگ و بزرگتر می‌شود.

۳-۴: مشوچهای لازم برای صنایع روستائی

برای تکمیل اقداماتی که درجهت بالا بردن ارزش افزوده در شهرکها بعمل می‌آید باید در آغاز کار از طرف دولت مشوچهای و انگیزه‌های لازم به منظور جذب صنایع و خدمات به شهرکها پیش‌بینی شود در این زمینه میتوان بعنوان نمونه معافیت‌های مالیاتی صنایعی را که در شهرکها احداث میشوند نام برد و یا برای اطمینان دادن به سرمایه‌گذارانی که در شهرکها اقدام با ایجاد صنایع میکنند میتوان خرید محصولات این قبیل صنایع را تضمین نمود.

پرداخت وام به صنایع روستائی با بهره کمتر از شهرها اقدام دیگری است که میتواند موجب جذب صنایع کشاورزی به شهرکها شود. واگذاری زمین بلاعوض به صنایع و موسسات مختلفی که

است بنابر این بطوریکه ملاحظه می شود اولاً " مسأله مسكن در شهرها حادتر از روستاهای است و ثانیاً " بعلت مهاجرت روستائیان به شهرها مشکل مسکن روستائی نیز عملای " به شهرها منتقل شده و وضع مسکن شهری را روز به روز بدتر مینماید . چنانچه بخواهیم در عرض ده سال آینده تا ابتدای برنامه هفتم به هدف یک مسکن برای هر خانوار بررسیم لازم است که علاوه بر تامین کمبود ۲ میلیون واحد مسکونی فعلی ۲ میلیون واحد مسکونی دیگر نیز برای ۲ میلیون خانوار جدیدی که در عرض ده سال آینده ، اضافه خواهد شد ساخته شود . بنابراین باید در عرض ده سال آینده ۴ میلیون واحد مسکونی بوجود آید و ازان بعد برای تامین مسکن جمعیت در حال افزایش نیز در طی هر برنامه ۵ ساله ۱ میلیون ، واحد جدید احداث میشود . چنانچه فرض کنیم مطابق روال گذشته ۲۵٪ از مقدار فوق توسط بخش عمومی و بقیه ۷۵٪ توسط بخش خصوصی ساخته شود لذا لازم است در ده سال آینده حداقل یک میلیون واحد مسکونی توسط دولت ایجاد شود .

باتوجه به اینکه تعداد اطاق یا مساحت زیر بنای واحدهای مسکونی بر حسب اندازه و نوع آنها بسیار متغیر میباشد لذا برنامه ریزی برای مسکن بر اساس تعداد واحد مورد نیاز و یا تعداد اطاق ، گمراه کننده میباشد و لازم است که برنامه ریزی برای مسکن بر اساس متر مربع انجام گیرد زیرا متر مربع ساختمان با توجه به نوع و تیپ ساختمانها میتواند بعنوان مبنای محاسبات مربوط به تعیین اجاره مسکن مورد استفاده قرار گیرد .

بنابراین لازم است نه تنها برنامه ریزی مسکن بلکه اجاره بهاء نیز بجای واحد مسکونی و تعداد اطاق بر حسب نوع ساختمان بر مبنای متر مربع زیر بنا برآورد و تعیین گردد .

اگر اصل فوق را قبول کنیم ، با توجه به اینکه هدف سرمایه گذاری بخش عمومی و دولت تامین مسکن برای گروههای متوسط و کم درآمد لازم است که دولت در ده سال آینده در حدود ۱۰۰۰ میلیارد ریال در امر مسکن سرمایه گذاری کند و اگرفرض

همین جهت مشارکت مردم هنگامی نتایج صحیح و مثبت خواهد داشت که مردم از اطلاعات کافی و لازم محروم نباشند زیرا عدم علاقه مردم به شرکت در برنامه های مختلف اجتماعی میباشد و در این مورد باید حتماً " سعی شود که علی الخصوص توجه و علاقه جوانان در مورد مسائل مربوط به محیط زیست خودشان جلب شود .

۴ - ۳ : وضع کلی مسکن در سطح جهانی و ملی

اگرچه یک سر پناه سالم و مناسب از اصولی ترین احتیاجات انسانی است ولی وضع مسکن در حال حاضر یک مشکل جهانی بوده و دارای نقاط تاریک و ناخوشایند فراوان میباشد ، در دنیا بیش از یک میلیون نفر در منازلی با شرایط خطرناک و ترسناک زندگی میکنند احتیاج شدید به مسکن در همه کره زمین محسوس است ، متأسفانه این شرایط بد ، مرتبه " بدتر میگردد . آمار و ارقام نمیتوانند نشان دهنده کامل ابعاد خامت وضع باشند ، گرچه بطور کلی سطح زندگی مردم در خیلی از کشورها طی دهه گذشته بالا رفته ولی امکانات تهیه مسکن برای افراد کم درآمد بیش از تصور پائین آمده است .

و خامت مسکن در شهرهای بزرگ کشورهای در حال صنعتی شدن بیشتر از همه جا به چشم میخورد . در حاشیه این شهرها خانه هایی به صورت ابتدائی و پراکنده و با شرایط زیست کامل " نا متناسب و ابتدائی ایجاد شده است ، اجاره بهای زیاد از دحام فوق العاده و تصرف پنهانی زمین از جمله مشکلات دیگر این قبیل شهرها میباشد .

مشکل بنظر میرسد که وضع وخیم کنونی را بتوان بهبود بخشید مگر اینکه مسکن بعنوان یکی از مهمترین ارکان اجتماعی ، اقتصادی و توسعه محیطی مورد توجه و تأکید فوق العاده زیادی قرار گرفته و منابع لازم در جهت بهبود این رکن اساسی زندگی انسانها تجهیز بشود .

در ایران در سال ۱۳۵۳ در مناطق شهری نسبت خانوار به مسکن ۱/۷ و در مناطق روستائی ۱/۳ بوده

کنیم که ۳۵۰ میلیارد ریال از مبلغ فوق در برنامه پنجم و ۶۵۰ میلیارد بقیه در برنامه ششم سرمایه‌گذاری شود ملاحظه می‌شود که سرمایه‌گذاری مسکن در برنامه پنجم باید به حدود ۴ ترا بر افزایش یابد در اینمورد لازمست تاکید شود که افزایش اعتبار به تنها برای رسیدن به هدف مذکور کافی نمی‌باشد و باید به موازات آن نسبت به ایجاد ظرفیتهای اجرائی، تجدید نظر در روشهای سنتی ساختمانی و معمول نمودن سیستمهای تولید انبوه از طریق پیش‌ساختگی و همچنین برنامه‌ریزی برای تولید مصالح ساختمانی و تربیت نیروی انسانی ماهر اقدام لازم به عمل آید.

۴ - ۴ : مسکن روستائی

همانطوریکه قبل "اشاره شد مسکن روستائی گرچه ممکن است از نظر کیفیت در شرایط مطلوب نباشد ولی از نظر کمتر در شرایطی بهتر از مسکن شهری قرار دارد به عبارت دیگر در شهرها برای هر ۱/۷ خانواده یک مسکن هست در صورتیکه در روستاهای برای هر ۱/۲ خانواده یک مسکن وجود دارد. در برنامه پنجم پیش‌بینی شده که به منظور بهبود وضع مسکن از طریق کمکهای اعتباری نسبت به ایجاد خانه‌های ارزان قیمت روستائی برای اعضاء شرکتهای سهامی زراعی و تعاونیهای روستائی اقدام شود.

بدین منظور آئین نامه‌ای برای دادن کمک بهره به روستائیان عضو شرکتهای تعاونی تولید تهیه شده است و به موازات آن در سال ۱۳۵۳ مبلغ یکصد میلیون ریال اعتبار در نظر گرفته شده که برای پرداخت تفاوت نرخ بهره وام در اختیار روستائیان در استانها از ۱٪ تجاوز نکند. در زمینه مسکن روستائی تحقیقات دامنه‌داری در مورد روشهای و نوع مصالح مناسب با شرایط اقلیمی و موقعیت‌های جغرافیائی مختلف به عمل آمده است که در اینجا فقط به ذکر رئوس اقدامات انجام شده اکتفا می‌شود.

مركز هماهنگی مطالعات محیط‌زیست